

Prima instanță: Judecătoria Strășeni
Judecător: V. Lazari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Dosarul nr. 2rac-142/17

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecători Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” și Societatea cu Răspundere Limitată „Eugilion”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eugilion” cu privire la repararea prejudiciului și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Eugilion” împotriva Societății pe Acțiuni „Orhei-Vit” cu privire la încasarea despăgubirilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, prin care s-au admis cererile de apel declarate de SA „Orhei-Vit” și SRL „Eugilion”, s-a casat hotărârea Judecătoria Strășeni din 05 iunie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 07 aprilie 2014, SA „Orhei-Vit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eugilion” cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul material cauzat.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat, că în baza contractului-comandă din 25 iulie 2013 SRL „Eugilion” și-a asumat obligația de a transporta marfa – coacăză în stare proaspătă – de la locul de încărcare or. Bledow, Polonia în adresa destinatarului SA „Orhei-Vit”, or. Orhei, str. Stejarilor, nr.20. Potrivit condițiilor indicate în contractul-comandă, SA „Orhei-Vit” a solicitat ca transportul să fie realizat cu un autocamion având capacitatea de 20,2 t, care să dispună de REF temperatura la încărcare și la transportare +1⁰ C +3⁰ C.

Conform scrisorii de transport internațional CMR seria CR nr. 0045262 din 30 iulie 2013, marfa a fost încărcată de către expeditorul „Goldfruit Marek Pariszewski” în transportul auto cu numerele de înmatriculare ST AW 014 și remorca ST 090 RA, indicat în contractul-comandă de transport.

La recepționarea mărfii la 02 august 2013 la depozitul destinatarului din or. Orhei, la deschiderea autocamionului s-a constatat că temperatura în interior era +10° C.

Ca urmare, o cantitate semnificativă de marfă s-a deteriorat și nu a mai putut fi utilizată în procesul de producție conform destinației.

În acest sens, destinatarul SA „Orhei-Vit” a întocmit procesul-verbal nr. 1 din 02 august 2013, în care a indicat rezultatele testărilor efectuate și cantitatea de marfa deteriorată.

La recepția mărfii a participat reprezentantul transportatorului, șoferul autocamionului Grama V.D., care a semnat procesul-verbal respectiv.

De asemenea, la recepția mărfii a fost invitat expertul Camerei de Comerț și Industrie, care a întocmit Raportul de expertiză nr. 0337523 din 02 august 2013. Astfel, potrivit concluziilor expertului 25% din marfa livrată era stricată și mucegăită, iar alte 25 % din coacăză era opărită.

Ca urmare, în momentul descărcării mărfii, în prezența angajaților SA „Orhei-Vit”, a șoferului Transportatorului și a expertului filialei Orhei a Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Moldova, a fost constatată deteriorarea a 50% din marfa transportată.

Din explicația dată de șoferul autocamionului rezultă că de facto, marfa a fost încărcată la o distanță de 150 km de localitatea indicată în documentele de transport și nu a fost răcită până la temperatura necesară transportării.

Susține, că în conformitate cu pct. 1 din contractul-comandă din 25 iulie 2013, transportatorul și-a asumat răspunderea pentru integritatea, pierderea sau deteriorarea mărfii.

În același timp, potrivit condițiilor contractuale dispozitivul REF al camionului trebuia să asigure temperatura la încărcare și transportare de +1°C +3°C, or răcirea mărfii până la temperatura solicitată, care să permită transportarea acesteia în stare bună la destinație, nu a putut fi realizată din considerentul că dispozitivul de răcire, nu funcționa la parametrii normali.

Acest fapt este confirmat prin certificatul FVS/13/07/1196 din 31 iulie 2013, eliberat de Compania „TT-THERMO KJNG” din Polonia, care a verificat starea dispozitivului de răcire a camionului și a stabilit că aceasta prezintă defecte și anume are „capacitatea redusă de răcire”.

Or în situația în care transportatorul a fost informat despre natura perisabilă a mărfii care urma să fie transportată, mențione făcută inclusiv în scrisoarea de trăsură (CMR seria CR nr. 0045262 din 30 iulie 2013 - pct. 18 „Marfa se alterează ușor!”), acesta trebuia să depună diligența unui bun profesionist și să asigure mijlocul de transport cu un dispozitiv de răcire fără defecte, care să permită răcirea și transportarea mărfii respective la temperatura indicată în contractul-comandă.

SA „Orhei-Vit” consideră că transportatorul se face vinovat de deteriorarea mărfii în timpul transportului și urmează să achite despăgubirile stabilite conform legislației în vigoare, de aceea a solicitat încasarea din contul părâtului SRL „Eugilion” în beneficiul său a despăgubirilor pentru prejudiciul material cauzat în

mărime de 6 304,58 Euro și 10 427 lei, cât și cheltuielile de judecată.

La 02 iunie 2014, SRL „Eugilion” a înaintat acțiune reconvențională împotriva SA „Orhei-Vit” în motivarea căreia a indicat că, potrivit contractului-comandă din 25 iulie 2013, s-a obligat a îndeplini cursa pe ruta Polonia (Blenduv)-Moldova (Orhei), transportând coacăză în stare proaspătă în cantitate de 20,2 tone, costul rutei fiind de 2 100 euro. Faptul îndeplinirii rutei se confirmă prin scrisoarea de transport internațional CMR seria CM nr. 0045262 și actul de îndeplinire a serviciilor nr. 2109130 din 02 august 2013.

Pentru această rută, SRL „Eugilion” a înaintat SA „Orhei-Vit” factura seria HB 2109130 din 02 august 2013 în sumă de 35 329,17 lei, care nu a fost achitată în termen.

Astfel, pentru serviciile prestate SA „Orhei-Vit” urma să achite pârâtului SRL „Eugilion” în termen de 10 zile după descărcare, nu mai târziu de 12 august 2013, însă acesta a achitat abia după primirea în adresa sa a somațiilor, la 04 decembrie 2013 fiind achitată suma de 10 000 lei, la 17 decembrie 2013 suma de 10 000 lei și la 26 decembrie 2013 suma de 15 329,77 lei.

Potrivit pct. 9 din contractul-comandă, în caz de reținere a plății pentru efectuarea serviciilor de transport, solicitantul va achita penalitate în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere.

De asemenea, a solicitat încasarea a 300 euro pentru staționarea nemotivată a camionului la locul preluării încărcăturii.

Astfel, pentru neachitarea la timp a facturilor expediate, SRL „Eugilion” a solicitat încasarea din contul SA „Orhei-Vit” a datoriei constituite din penalitatea de întârziere în sumă de 27 995,68 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 840 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2015, a fost respinsă acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva SRL „Eugilion” cu privire la încasarea prejudiciului și acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Eugilion” împotriva SA „Orhei-Vit” cu privire la încasarea despăgubirilor (f.d.202, f.d.207-f.d.213, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 s-au admis, ca întemeiate, cererile de apel declarate de SA „Orhei-Vit” și SRL „Eugilion” împotriva hotărârii Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2015,

-s-a casat hotărârea Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2015, prin care au fost respinse ca nefondate: acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva SRL „Eugilion” cu privire la încasarea prejudiciului și acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Eugilion”, împotriva SA „Orhei-Vit” cu privire la încasarea despăgubirilor;

- S-a adoptat o nouă hotărâre prin care:

- S-a admis acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva SRL „Eugilion” cu privire la încasarea prejudiciului,

- S-a încasat de la SRL „Eugilion” în beneficiul SA „Orhei-Vit” prejudiciul cauzat în sumă de 6 304,58 Euro valoarea în valută națională la momentul executării hotărârii și 10 472 lei; cât și 6 674,05 lei cu statut de cheltuieli de

judecată,

- S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Eugilion” împotriva SA „Orhei-Vit” cu privire la încasarea despăgubirilor și a cheltuielilor de judecată,

- S-a încasat de la SA „Orhei-Vit” în beneficiul SRL „Eugilion” cu titlu de despăgubiri suma de 27 995,68 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 1470 lei (f.d.109-f.d.115, volumul II).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 13 februarie 2017, în termen prevăzut de lege, SA „Orhei-Vit” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii acțiunii înaintate de SRL „Eugilion” împotriva SA „Orhei-Vit” privind încasarea penalităților și cheltuielilor de judecată, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Strășeni din 05 iunie 2015, în partea ce ține de respingerea cererii reconvenționale depuse de SRL „Eugilion”.

În motivarea recursului recurentului SA „Orhei-Vit” a indicat că concluziile instanței de apel privind temeinicia cerințelor SRL „Eugilion” sunt contrare normelor de drept material, iar decizia adoptată în această parte, este ilicită și încalcă dreptul la un proces echitabil. Astfel, consideră recurentul că instanța de apel nu a aplicat prevederile legale cu privire la termenul special de prescripție aplicabil în privința penalităților. De asemenea, a invocat recurentul că instanța de apel incorect a constatat că SRL „Eugilion” la momentul acceptării plăților și-a rezervat dreptul de a cere plata penalităților, or careva probe în acest sens la materialele cauzei lipsesc.

La 27 februarie 2017 SRL „Eugilion” prin intermediul avocatului Victor Brînză (mandat nr.1033734) a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Strășeni din 05 iunie 2015, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva SRL „Eugilion”.

În motivarea recursului recurentul SRL „Eugilion” a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material. De asemenea, a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei. Astfel, consideră recurentul că instanța de apel aplicând eronat normele de drept material și în lipsa unor probe pertinente, incorect a constatat că faptul deteriorării încărcăturii este opozabil transportatorului SRL „Eugilion”.

La 03 aprilie 2017 SA „Orhei-Vit” a prezentat referință pe marginea recursului declarat de SRL „Eugilion”, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil și neîntemeiat.

La 10 aprilie 2017 SRL „Eugilion” prin intermediul avocatului Victor Brînză a prezentat referință pe marginea recursului declarat de SA „Orhei-Vit”, solicitând respingerea acestuia.

La 25 aprilie 2017, SA „Orhei-Vit” prin intermediul avocatului Aurel Lefter (mandat nr.0787346) a prezentat recurs suplimentar împotriva decizia Curții de

Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului SA „Orhei-Vit”, modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 prin admiterea integrală a acțiunii înaintate de SA „Orhei-Vit” împotriva „Eugilion” SRL cu privire la încasarea prejudiciului și încasarea din contul „Eugilion” SRL în beneficiul SA „Orhei-Vit” a prejudiciului cauzat în sumă de 7 564,05 euro, 10 472 lei pentru deteriorarea mărfii transportate, cât și 6 674, 05 lei cheltuieli de judecată; casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 în partea admiterii acțiunii reconvenționale, cu menținerea hotărârii Judecătoriai Strășeni din 05 iunie 2015, în partea ce ține de respingerea cererii reconvenționale depuse de „Eugilion” SRL.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, *„recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale”*.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 decembrie 2016 (f.d. 116, volumul II), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat de SRL „Eugilion” se consideră declarat în termen.

Examinând argumentele invocate în cererile de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate, care urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, *„Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe”*.

Referitor la acțiunea inițială formulată de către SA „Orhei-Vit” cu privire la repararea prejudiciului, Colegiul menționează următoarele:

Conform art. 980 alin. (1) Cod Civil, *„Prin contractul de transport, o parte (cărăuș, transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită”*.

Din materialele cauzei rezultă că la 25 iulie 2013, între SA „Orhei-Vit” și SRL „Eugilion” a fost încheiat contractul-comandă, prin care ultimul s-a obligat să transporte marfa (coacăză în stare proaspătă), cu un autocamion cu capacitatea de 20,2 t, care să dispună de REF temperatura la încărcare și la transportare +1⁰ C +3⁰ C.

Astfel, în temeiul respectivului contract SRL „Eugilion” s-a obligat să preia marfa – coacăză proaspătă din Polonia, or. Bledow și să o transporte la adresa clientului SA „Orhei-Vit” – or. Orhei, str. Stejarilor nr. 20.

Din raportul de expertiză nr. 0337523 din 02 august 2013, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, rezultă că la momentul recepționării, 25 % din coacăză transportată era putredă și mucegăită, iar altele 25% - opărită. Astfel, SA „Orhei-Vit” pretinde că deteriorarea mărfii este imputabilă transportatorului.

Colegiul reține că răspunderea civilă contractuală presupune un raport juridic obligațional, în temeiul căruia debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru neexecutarea, sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute de contract.

În speță, temeiul antrenării răspunderii civile a SRL „Eugilion” este contractul-comandă din 25 iulie 2013. Astfel, pentru nașterea răspunderii civile a transportatorului, este necesar să fie constatată neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate în temeiul respectivului contract.

La caz, Colegiul constată existența a două raporturi juridice distincte:

1. Contractul-comandă din 25 iulie 2013 încheiat între SA „Orhei-Vit” (client) și SRL „Eugilion”, în temeiul căruia ultima s-a obligat să transporte încărcătura clientului.

2. Contractul de vânzare-cumpărare încheiat între SA „Orhei-Vit” (cumpărător) și „Goldfruit Marek Pariszzewski” Polonia (vânzător), prin care prima a cumpărat iar ultima a vândut marfa (coacăză neagră), în cantitate de 17 946 kg.

Conform art. 1007 alin. (1) Cod Civil, *„Cărașul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parțială ori pentru deteriorarea încărcăturii în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării și cel al livrării, precum și pentru depășirea termenului de livrare. Cărașul este ținut, de asemenea, să repare prejudiciul cauzat prin neexecutarea altor obligații contractuale. Mărimea pretenției de despăgubire poate fi limitată prin contract”*.

Norma legală enunțată prevede expres limitele temporale ale răspunderii transportatorului pentru integritatea mărfii transportate. Din declarațiile martorului Grama Vladimir (f.d. 181-183 vol. I), precum și din explicațiile date de către reprezentantul SA „Orhei-Vit” în cadrul ședinței de judecată din 19 decembrie 2014 (f.d. 159 vol. I), rezultă că marfa a fost preluată dintr-un alt loc decât cel prevăzut în contractul-comandă din 25 iulie 2013 (Polonia, or. Blenduv, str. Vulca Goloska 42) și anume: Polonia, Blenduv, Colosca, care se află la o distanță de 150 km de la locul convenit. De asemenea, din declarațiile martorului reiese că preluarea mărfii dintr-un alt loc decât cel stipulat în contract, a fost realizată la indicația directă a SA „Orhei-Vit”.

Studiind contractul-comandă din 25 iulie 2013, Colegiul reține că acesta nu conține nici o mențiune cu privire la faptul că la momentul preluării mărfii, aceasta urma a fi răcită până la o anumită temperatură necesară pentru transportarea acesteia.

Conform art. 1008 alin. (3) lit. c) Cod Civil, *„Sub rezerva prevederilor art.1009 alin. (2)–(5), cărașul este exonerat de răspundere dacă distrugerea, pierderea sau deteriorarea încărcăturii se datorează unei sau mai multor din următoarele împrejurări manipularea, încărcarea, aranjarea sau descărcarea au fost efectuate de client, destinatar sau de un terț care acționează pentru client ori destinatar”*.

Colegiul menționează că pentru temeiul respectiv de exonerare de la

răspundere a transportatorului, sub aspectul sarcinii probațiunii legea instituie o prezumție și anume: Conform art. 1009 alin. (2) Cod Civil, *„În cazul în care transportatorul susține că, în raportul de împrejurări, distrugerea, pierderea sau deteriorarea se putea produce din cauza unui sau mai multor pericole menționate la art. 1008 alin.(3), se prezumă că prejudiciul s-a produs în acest fel. Cel îndreptățit să dispună de încărcătură poate însă dovedi că prejudiciul nu s-a produs ori nu s-a produs exclusiv în una dintre aceste împrejurări periculoase”*.

Astfel, Colegiul menționează că sarcina probațiunii în acest sens, revine SA „Orhei-Vit”. Studiind materialele cauzei, Colegiul constată că probe ce ar demonstra vinovăția SRL „Eugilion” cu privire la deteriorarea mărfii nu au fost prezentate.

Deși reclamantul în susținerea pretențiilor sale a invocat că transportatorul este obligat să verifice starea aparentă a mărfii, Colegiul menționează că potrivit art. 997 alin. (1) lit. b) Cod Civil, *„La preluarea încărcăturii, căraușul este obligat să verifice aspectul exterior al încărcăturii și al ambalajului”*. Din procesul-verbal nr. 1 din 02 august 2013 (f.d. 9 vol. I), precum și din raportul de expertiză nr. 0337523 din 02 august 2013, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, se constată că careva vicii în privința aspectului exterior (ambalajul) al mărfii, nu s-au constatat.

De asemenea, în susținerea pretențiilor sale reclamantul a invocat că transportatorul a pus la dispoziția clientului un mijloc de transport cu dispozitivul de răcire defect. Cu privire la acest fapt, Colegiul menționează următoarele:

Din certificatul FVS/13/07/1196 din 31 iulie 2013 eliberat de „TT-THERMO KING” Polonia (f.d. 13-14 vol. I), reiese că dispozitivul de răcire este funcțional, însă are capacitatea de răcire redusă datorită faptului că frigiderul a fost încărcat cu marfă caldă.

Colegiul reține că în lipsa unei prevederi contractuale exprese, faptul neajustării mărfii la regimul termic necesar transportării acesteia nu poate fi imputabil transportatorului. Or reieșind din natura bunurilor transportate (perisabile), răcirea mărfii respective urma a fi coordonată cu vânzătorul („Goldfruit Marek Pariszewski” Polonia).

Prin urmare, instanța de recurs ajunge la concluzia că în speță nu sunt întrunite condițiile necesare antrenării răspunderii contractuale a SRL „Eugilion”. În special, nu s-a constatat existența faptului ilicit, manifestat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale.

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel aplicând eronat normele de drept ce reglementează relațiile de transport (temeiurile speciale de exonerare de răspundere a căraușului), incorect a constatat temeinicia pretențiilor formulate de SA „Orhei-Vit”.

Referitor la acțiunea reconvențională formulată de către de SRL „Eugilion” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, Colegiul menționează următoarele:

Din contractul-comandă din 25 iulie 2013 (f.d. 7 vol. I) și factura seria HB 2109130 din 02 august 2013, rezultă că prețul pentru serviciile de transport

constituie 2 100 euro (echivalentul a 35 329,77 lei). Totodată, acesta urma a fi achitat până la 12 august 2013. De asemenea, în contractul menționat părțile au prevăzut penalitatea în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere.

Din materialele cauzei, rezultă că prețul respectiv a fost achitat în 3 tranșe:

04 decembrie 2013 – 10 000 lei

17 decembrie 2013 – 10 000 lei

26 decembrie 2013 – 15 327,77 lei

Conform art. 626 alin. (3) Cod Civil, *„În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării”*.

Studiind materialele cauzei, Colegiul reține că SRL „Eugilion” nu a prezentat careva probe ce ar indica asupra faptului că la momentul primirii executării și-a rezervat dreptul de a cere plata penalității. Astfel, Colegiul constată că SRL „Eugilion” nu este în drept să solicite plata penalității pentru perioada întârzierii. Prin urmare, instanța de apel incorect a admis pretenția respectivă.

Referitor la pretenția SRL „Eugilion” cu privire la încasarea din contul SA „Orhei-Vit” a sumei de 300 euro pentru staționarea nemotivată a camionului la locul preluării încărcăturii, Colegiul menționează următoarele:

Din contractul-comandă din 25 iulie 2013 rezultă că încărcătura urma a fi preluată de la locul încărcării la data de 25-26 iulie 2013. Totodată, din scrisoarea de trăsură rezultă că marfa a fost preluată la data de 30 iulie 2013.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”*.

Având în vedere obligația de a proba, Colegiul reține că SRL „Eugilion” nu a prezentat careva probe, care ar indica asupra vinovăției SA „Orhei-Vit” la staționarea nemotivată a camionului. Prin urmare, în lipsa unor probe pertinente și concludente instanța de apel incorect a admis pretenția respectivă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, *„Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului”*.

Raportînd norma legală enunțată la circumstanțele speței, datorită faptului că s-a constatat netemeinicia atât a acțiunii formulate de către SA „Orhei-Vit”, cât și a acțiunii reconvenționale înaintate de către SRL „Eugilion”, Colegiul consideră necesar de a respinge pretențiile acestora cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că instanța de apel incorect a constatat temeinicia acțiunilor formulate atât de către SA „Orhei-Vit”, cât și SRL „Eugilion”. Prin urmare, decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept

material, urmează a fi casată. Totodată, hotărârea Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2015, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit”.

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Eugilion”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 și se menține hotărârea Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2015, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Eugilion” cu privire la repararea prejudiciului și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Eugilion” împotriva Societății pe Acțiuni „Orhei-Vit” cu privire la încasarea despăgubirilor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Ion Druță